

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— : : 4.50 za pol leta . . . 6.— : : 9.— za vso leto . . . 12.— : : 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nvč. izven Trsta po 4 nvč.

EDINOST

Oglašati se računa po tarifi v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upraviteljsko* ulica Molino piccolo hat. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odrpne reklama cije se prosto postajajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Po potovanju.

Dr. Laginja govori preprosto — ta mož govori za ljudstvo. Beseda mu je preprosta, brez lepote. In vendar: kolikorkoli nam je bila prilika, da smo mogli poslušati tega moža, vsikdar smo se osvedočili, da ga tudi naobraženec poslušal neutrudno in istim — rekli bi — pobožnim zanimanjem, kakor priprosti mož. Dr. Laginja je skromen v obliki svojih govorov, ali kakovo je — jedro! V preprosti obliki vrsti se tu misel za mislijo, vse spojeno tako logično, da more uveriti vsakogar — izvzemši one, ki so že v naprej tako sklenili, da se uveriti ne dajo. Argument se vrsti za argumentom, a vsa argumentacija je enotna celota, vse je v nekaljenem soglasju med seboj. Beseda mu je mirna — vidi se, da možu ni do vnanjega efekta; izvajanja so mu tako zaresna, da moraš vsiklikniti nehoté: ta mož govori resnico. Dogaja se pač, da se tudi on razvname tu pa tam, da prekipi . . . ali tudi v ognju ostaja mož plemenit: kadar zagrmí iz Laginjevih ust, tedaj si moraš že misliti, da je ta grom le odmev bliska in elektricitete, nakopičene v srcu; kadar zagrmí Laginja, tedaj je to gotovo le pojav pristnega in resničnega ogorčenja, ki se valovi v njegovi duši. Iz kratka: kadar govori dr. Laginja, tedaj se ne moreš odtegniti utisu, da mož trdno veruje v to, kar govori, da je srce osvedočeno o tem, kar izjavljajo usta. Glavni znak Laginjevih govorov je resnicoljubje! Mož je resnicoljub in je zajedno mislec. Mož govori vsikdar le resnico — raje manj, nego več — a filozofira tudi zajedno. Ali kaka je njegova filozofija! Njegovim zlatim naukom sledita lahko zajedno razviti razum naobraženca in priprosti razum priprostega seljaka. Nebroj zlatih naukov nam podaja on v svoji mirni in trezni filozofiji; sleherni govor njegov je kar cel katekizem za naše političko življenje. Glavno pa je —

in to moramo povdariti še enkrat —, da kar-koli govori dr. Laginja, ima že na čelu plamenimi črkami utisnjen znak resnicoljubja. Tako si moremo tolmačiti, da tudi nasprotniki — kadar so nekoliko bolj odkritosrčni — klanjajo tilnik svoj pred drom. Laginjo, tako si moremo tolmačiti utis, ki ga napravljata ta mož se svojimi govori tudi v poslanski zbornici na Dunaju. Da nekoliko označimo ta utis, navedemo tu dejstvo, da se je dogodilo po dovršenem govoru dr. Laginje v dunajskem parlamentu, da so došli osebno poizvedovat o navedenih činjenicah tisti neopisno ponosni, trdi in neuljudni prvaki nam skrajne neprijazne stranke nemških levičarjev. Ako se beseda prijema takih trdih src, potem je morala ta beseda res biti — prepričevalna!

Dr. Laginja je govoril tudi na občnem zboru pol. društva „Edinost“. Govoril — z običajnim vspehom. Z ozirom na naše položnje in sosebno z ozirom na sedanje dogodke bila so njegova izvajanja — to lahko rečemo — epohalna. Načrtal nam je izrazito sliko o našem položnju in o grehah, ki so polagoma dotirali do tega položnja in ki še sedaj vzdržujejo to bedno stanje. Načrtal je krivico tega stanja za večino prebivalstva v pokrajini, a zajedno tudi nevarnost, porajajočo se polagoma iz naših abnormalnih odnošajev, nevarnost, ki ne preti le narodu slovenskemu.

Rekli smo bili nedavno temu, da je bil občni zbor društva „Edinost“ — pri tem pa smo mislili v prvi vrsti na govor dra. Laginje — nekaka predigra potovanju gosp. ministra-predsednika po Primorskem. Danes, po tem potovanju, vsojamo se še enkrat opozoriti njeg. ekselencu na Laginjev govor. Primerja naj to, kar je govoril in trdil dr. Laginja, z doživljaji na svojem potovanju po Goriski, Trstu in Istri; primerja naj in dobi gotovo dragocen rezultat: vedel bode odslej, da so naši poslanci vsikdar govorili resnico, ko so tožili na neznosnem stanju, vladajočem v naših deželah. Vsaj

kolikor poznamo mi stvari, rečemo lahko, da vir vsemu našemu zlu je v tem, da gospôda na Dunaju našim poslancem niso verjeli!! Nasprotna struja je bila tako močna, da je že v naprej onemogočila sleherni vspeh našim poslancem. V imenitnih krogih je bilo globoko ukoreninjeno prepričanje, da naši poslanci ne govorijo resnice, ko govoré o krivicah, ki se gode rodu hrvatsko-slovenskemu na Primorskem. Vse je bilo tem krogom, ali naravnost izmišljeno ali vsaj pretirano. Celó oni glasoviti napad v Piranu je bil le — izmišljotina naših poslancev. Vse ukup ni bilo res, karkoli so govorili naši zastopniki. Tako se jim je bilo siromakom boriti proti zagovornikom naših nasprotnikov in pa proti — da se izrazimo najmileje — slabemu poznanju naših odnošajev od strani onih mož, ki sedé na upravi države.

Zato bi res želeli, da bi njegova ekselencu podrobno proučil dobro premišljeni, temeljiti in na sama dejstva oprti govor dra. Laginje na občnem zboru pol. društva „Edinost“, in da bi gosp. grof potem trditve Laginjeve primerjal z dogodki in opaževanji na svojem zadnjem potovanju. Ako stori tako, razpršiti se mora megla, položnje se mora zjasniti in sneti se mora izpred oči vladajočih krogov mreža, spletena po naših nasprotnikih. Ako primerja, mora se uveriti gosp. grof, da dr. Laginja — ne laže! Ako pa je res vse to, kar je trdil in govoril naš poslanec v zadnjih letih, potem se tudi slavna vlada ne more odtegniti spoznanju, da tu doli se je mnogo grešilo in da so odnošaji taki, da naravnost zahtevajo ozdravljenja.

Zato je bilo dobro, da je gosp. ministerski-predsednik došel na Primorsko; in mi se popolnoma vjemamo z „Našo Slogo“, ki piše: „... in naj je bilo tudi razmeno le kratko to potovanje, in naj ga je vodil ta ali oni, vsakako je hvalevredno, da je došel. Kolikor je nam znano, ni storil tega še noben ministerski predsednik, in menda tudi ne noben drugi minister“.

PODLISTEK.

2

Obujeni spomini.

Spisal: Rašut de Pica.

(Zvršetek.)

In v tem hipu je prikobacal k nam dijakom, trebušati Podstenar, postavil je široko šibki svoji nogi, kateri sta komaj držali težko pezo njegovega gornjega telesa in se svojim sonornim tenorom zaupil, da se je razlegalo daleč tja čez Ljubljano: „Le hitro, mladina, treba je umetnico sprejeti in pogostiti, kakor se spodobi“... in te besede so odmevale po ljubljanskem vrhu.

Gosposka soba gostilne Dražégove bila je prenapolnjena. Spočetka tiha postajala je družba vedno glasnejša; kadar pa je ubrala Polakova strune svojega grla in se je njen glas, sedaj močan, sedaj zopet tih, otožen vil iz prs, tedaj jo je poslušalo vse, vse. Človek, nem za te rajske glase, dejal bi bil z vso pravico, da je družba začarana.

In res, — hotel bi sedeti njej nasproti vedno, mirno poslušati njeno petje.

Toda kakor na svetu vse, tako je minolo, izginilo z najfinjšim pianissimom... in družba je z glasnimi živio-klici dajala pohvalo nji — Polakovi.

Imel sem srečo tisti večer: sedel sem njej nasproti, zrl ji v oči in zdelo se mi je, da njeno petje uživam liki bogovi svoj nektar...

Nisem je videl tako, kakor je bila, v kolesarskem kostumu — videl sem jo pevajočo na odru Karlovega gledišča baš v trenutku, ko je stezala mej petjem svoji roki tja na galerijo, odkoder je čula na nemškem Dunaji slovenski živio!

In zdelo se mi je, da se topim v blaženosti... Samo enkrat, to je bilo takrat v dnevih petošolske ljubezni, ko sem imel prvi rendez-vous z Dularjevo Milko, bil sem tako srečen...

Začele so se napitnice. V moji duši je že oživela njena podoba... pogasi ogenj, zanemari le jedno iskrico, čez nekaj časa se vzbudi močnejši, hujši — in tako je gorelo v moji duši, neugasljivo.

„Angažovana sem za prihodnje leto na Dunaj“, tako je odgovorila nekemu iz družbe, kateri je ravno izustil veselje, s katerim jo bode poslušal v prihodnjem letu v Ljubljani.

Vse je presenetila ta vest, vsi so bili neprijetno dirnjeni, samo jaz sem za prvi hip hvaležno pogledal Polakovo: čul jo bodem na Dunaji!

Ne vem, kako, naenkrat se mi je stemnilo čelo: zakaj bi pustila svoje dosedanje mesto prva igralka ljubljanskega gledišča? In to prašanje mi ni dalo miru, prevdarjal sem to in ono, toda do odgovora, s katerim naj bi se zadovoljil, me niso privedle misli.

Odbila je najstara ura in gostje so se odpravljali za odhod. Uvidel sem, da mi umetnica ni neprijazna in preril sem se do nje, prijel jo za roko, stisnil jo — ona mi je vrnila prijaznost. —

To mi je dalo moči, da sem jo zaupno prašal: „Gospodičina, in zakaj iz Ljubljane?“

Nevoljno me je pogledala. Sem jo-li razžalil? In stisnil sem ji roko, pritisnil sem jo k svojim ustnicam... ona je molčala...

Mesec je razsvetljeval mirno noč, iz vasij okoli našega trga se je razlegala pesem.

„In zakaj?“ ponovil sem, ko je stala Ona kraj svojega kolesa.

Tedaj pa je nagnila glavo in mi zašepetala ljubljansko govorico na uho. „Pojdite, Bog Vam daj srečo!“ dejal sem; odpeljali so se; „na svidenje!“ klicali so tržani, jaz pa sem zaklical nji: „Na svidenje, na Dunaji!“

Odšli smo počivat, meni pa se je zopet prikazal prizor iz Karlovega gledišča: sanjal sem do poznega jutra.

Velečenjena gospodičina! Naj Vam bodejo te vrstice v prijazen spomin, obiščite naš trg še večkrat: vselej bodele prijazno vsprjeti. Kadar pa odidete mej ptujce, tedaj se spominjajte na svoj narod: ostanite mu zvesta hčerka!

Vem, da govorim iz srca vseh tržanov, ako Vam kličem: „Po svetu srečna hodi!“ toda ne zabi na nas, na Slovence!

Danes... še spomini na to umetnico. Obudila si jih, in ne morem si kaj, da se ne spominjam vsaki večer, kadar se sprehajamo po trgu. Tebe umetnica slovenska: častim Te, umetnico! —

Dá, to potovanje! Že postanek tega potovanja je bil značilen za polutemo, v kateri so poviti naši odnosi za gospodo na Dunaju. Ne prihaja nam na misel, da bi hoteli šteti v poseben greh našemu ministru-predniku, da je bil tudi on med onimi, na katere je namignil dr. Laginja v svojem večkrat omenjenem govoru, rekši: najprej se uče v šoli spoznavati svoj narod in svojo domovino, potem se uče, kako je v Afriki in v Avstraliji, a o razmerah v naših južnih pokrajinah jih ne uči noben učitelj...!

Ne štejemo v zlo gospodu grofu, da ni poznal naših pokrajin, kajti ta nedostatek je splošen. Konstatovati pa moramo — in menimo, da ne zagrešimo s tem nikake posebne indiskrecije —, da so imeli naši poslanci čisto hude borbe, ne proti zli volji nj. ekselence — kajti uverjeni smo, da zle volje ni pri njem —, ampak proti njega nepoznanju stvari in ljudi na Primorskem.

Ko so se nekoč izvestni državni poslanci tako pripravili — dá, prav pripravili — z g. ministerskim predsednikom, izvedeli so, da je neka oseba — govori se o nekem odličnjaku na Goriškem — informovala gospoda ministra v tem zmislu, da so Slovenci nenasiten in surov narod, s kojim ni možno občevati in ki drzno pretirujejo vsako stvar.

Dotični poslanci so se na to odrezali na kratko: ekselence, po takem bi bilo najbolje, da greste sami tja doli prepričati se!

In tako se je zgodilo te dni. In dobro je bilo tako. Njegova ekselence je videl sedaj to naše ljudstvo, in uveril se je na svoje oči, da to ljudstvo ni surovo ali zlobno, ampak da je bistro, željno pouka, miroljubno, polno spoštovanja do vsake avtoritete, zavedajoče se in tirajoče svojih pravic v gospodarskem, političnem, narodnem in kulturnem pogledu. Povsod, gori od Predela pa doli do Pulja, je čul iz ust zaupnikov naroda, da se isti čuti solidarnega s svojimi poslanci, da je torej to, kar zahtevajo poslanci, želja in volja vsega naroda. Njeg. ekselence vé sedaj, da za slovenskimi poslanci stoji narod; vé sedaj, da so opravičene pritožbe, ki jih izjavljajo naši zastopniki; in se posebno vé sedaj, da je Primorska po ogromni večini slovanska dežela in da torej politika, ki se je tirala do sedaj v tej pokrajini, nikakor ne odgovarja resničnim narodopisnim odnosom.

Mi pa bomo čestitali ne le sebi in pokrajini, ampak tudi državi in nj. ekselenci, ako bomo videli, da je zadnje potovanje g. ministerskega predsednika privedlo do takega spoznanja.

Vsakako pa se nadejamo, da bodo naši poslanci odslej uživali nekoliko več vere — po potovanju ministerskega-predsednika grofa Badenija.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 19. septembra 1896.

Jugoslovanski klub. „Soča“ piše: „Badeni ni prišel na Primorsko le na sprehod, to je gotovo. Ali enako gotovo je, da ni prišel edino le poizvedovat o željah in potrebah prebivalstva ter pogledat naše razkričane odnose na svoje oči. On je praktičen mož, zato je hotel izvedeti v prvi vrsti, na kakih nogah stojijo poslanci z ljudstvom, in — ali je mogoča večja zveza slovenskih poslancev na jugu, da bi se mogla vlada na nje ozirati. Da so naši primorski poslanci pri ljudstvu zelo priljubljeni, to je videl in slišal. Ali uveril se je tudi, da naši zastopniki so pripravljeni za tako parlamentarno skupino, saj ljudstvo samo naravnost zahteva — jugoslovanski klub.“

Še nikdar ni bila tako živa potreba jugoslovanskega kluba, kakor zdaj, še nikdar ni taka skupina imela toliko upanja na izdatne vspehe. To je kakor pribito. Kdorkoli bi se upiral taki združitvi jugoslovanskih poslancev na Dunaju, tak zasluži naslov narodnega zločinca, zasluži preziranje in zaničevanje naroda. Kdor bo ruval proti jugoslovanskemu klubu, tega smemo z vso pravico imenovati — narodnim našim nasprotnikom.“

To izjavo goriškega glasila jemljemo na znanje kakor znak, da goriški rojaki soglašajo z Tržačani in Istrani glede na to vprašanje. Svoje stališče smo označili v uvodnem članku današnjega zjutranjega izdanja. Vendar bi hoteli pridodati še par misli.

V današnjem zjutranjem izdanju smo se sklicevali na trdno organizacijo poljskega „kola“ vzlic

vsem razlikam v političnem in verskem mišljenju posamičnih členov in smo pridodali, da to, kar je mogoče tam, moralo bi biti mogoče tudi med hrvatskimi in slovenskimi poslanci. Danes pa nam je izjaviti, da je v nas pravo za pravo še bolj možno skupno delo poslancev nego pa med Poljaki. Kajti vez, ki bi morala spajati naše poslance v trdno falango, je etično in moralno veliko višja nego ona, ki spaja poljske poslance. Tudi tam jih spaja skupna korist, ali tam je le korist privilegovanih stanov in korporacij, korist poznane oligarhije poljske, dočim se narodu niti ne sanja o tem, kaj počenjajo in kaj ne počenjajo poslanci na Dunaju. Pri nas pa se narod zaveda in želi onega, po čemer bi morali stremiti vsi poslanci, ter je ona vez, ki naj spaja poslance v jedno skupino — volja naroda in življenska korist istega!

To je velik razloček: v poljskem kolu spaja sebičnost — v našem jugoslovanskem klubu naj spaja slovenski patrijotizem.

Nam je torej patrijotiska dolžnost, da se postavimo po robu vsaki državnozborski kandidaturi, ki bi bila naperjena proti najnujnejši potrebi naroda — proti jedinstvu med poslanci. Imen ne navajamo; kdor hoče, nas je razumel.

A se posebno v sedanjih hipih je vsako intrigovanje v tem pogledu frivolna igra z usodo naroda. Po čem mora vendar stremiti sleherni narod? Gotovo le po tem, da pride do primerne veljave. Po tem moramo stremiti tudi mi, in naj se že vlada zove Badeni ali kako drugače. Do veljave pa smo prišli tedaj, ko smo prisilili razne činitelje, da računajo z nami. Vsakdo pa hoče vedeti, s kom mu je računati. To dejstvo je grof Badeni z ozirom na nas Slovence izjavil že pred več časom: Ich suche ja die Slovenen, aber ich finde sie nirgends! Ako nas je iskal že takrat, koliko bolj si mora želeči sedaj, da se združimo v trdno organizacijo, ako je res, da nameruje smer vladnega sistema potisniti bolj na desno, in ako je nam samim res do tega, da dosežemo to, po čemer mora stremeti sleherni narod — ako hočemo priti do veljave.

Kar se govori sedaj o bodoči večini v državnem zboru, je seveda le kombinacija. A denimo, da je kaj verjetnosti na tej kombinaciji; potem pa moramo reči, da oni, ki intriguje proti združenju naših poslancev, se ne pregreša le proti koristi naroda, ampak je stopil tudi v opozicijo proti... sedanjemu ministru-predsedniku. Opozicija proti ministrom sicer ni nikak greh — celo zaslužno delo je mnogokrat —, a opozicija v trenutku, ko se nameruje kaj dobrega, je pa jako odložen in vsega obsojanja vreden čin.

Dopolnilna državnozborska volitev na Kranjskem. Čudne so razmere na Kranjskem. To nam je pokazalo tudi volilno gibanje za dopolnilno volitev na mesto bivšega državnega poslanca, pokojnega kanonika Kluna. O nasprotstvu med narodno in konservativno stranko niti ne govorimo; to je že umevno samo ob sebi. Ali to gibanje poganja čudne mehurčke tudi v konservativnem taboru samem. Čudne in ne čudne. Da govorimo resnico: nam se ne zde čudni. Prišlo je, kakor je moralo priti prej ali slej. Predvremna je bila vsa akcija konservativne stranke na Slovenskem. Poslanci na Dunaju so bili med nasprotniki krščanskih socializmov, na Kranjskem se je vršila vsa agitacija njih stranke na podlagi programa istih krščanskih socializmov. Goriški konservativci so že parkrat izrekli najstrožjo obsodbo na „klunovanju“, zavzemši se odločno za krščanski socializem, dočim njih najožji somišljeniki na Kranjskem sedaj ne pripuščajo kandidature, cikajoče na krščansko socialno stran. Žitnik se mora umikati pred šuštersičem. V vrsti konservativcev je navstala zmešnjava. Vodstvo stranke se drži šuštersiča, vsled česar nekateri odličnjaki zapuščajo nje vrste.

To navskrižje v menenjih se nam kaže — kakor omenjeno gori — sedaj, ko sta — kakor čitamo v „Narodu“ — v vrstah konservativne stranke nastopila dva kandidata za dopolnilno volitev na mesto pokojnega Kluna: vodstvo stranke kandiduje odvetnika dr. Šuštersiča, krščansko-socialni volilni odbor pa dr. V. Gregorčiča. Izvoljen bode seveda prvi. Radovedni pa smo, na

kojo stališče se postavijo sedaj krščanski socialisti goriški nasproti tema dvema kandidaturama.

Deželnozborske volitve na Štajerskem. Kandidatje narodne stranke za dolenještajerske skupine mest in trgov so: g. Ivan Kočevar, župan v Središču, za skupino Ptuj, Ormož, Središče, Ljutomer-Rogatec; g. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne, trgovec in izdajatelj „Domovine“ v Celju, za skupino: Celje, Brežice, Laško, Sevnica, Gornji grad, Ljubno, Mozirje, Žalec, Vojnik; g. Ivan Kadič, c. kr. notar v Šoštanju za skupino: Slov. Gradec, Slov. Bistrica, Šoštanj, Muta, Marenberg in Vozenica. Slovenski kandidat za mesto Maribor še ni določen. — V kmečkih občinah mariborskih kandiduje proti župniku Lendovšku neki Fr. Giretmayer iz Maribora, v severniško-breškem okraju pa so Bizeljčani proti župniku Žičkarju postavili kot kandidata g. Ivana Balona, dež. komisarja za vinarstvo, ki je pa izjavil, da ne vsprejme kandidature.

Ati res pojde? „Hrvatsko Pravo“ javlja, da ban Khuen-Hedervary odstopi v mesecu oktobru. Vzrok da je slabo zdravje. Ban je odšel baje v Norvegijo iskat — zdravja. Povrne se v oktobru.

Položenje v Turčiji. Usodneje in usodneje postajajo vesti, prihajajoče iz Carjagrada. Položenje da postaja neznosno za krščansko prebivalstvo. Vse obhaja čustvo kakor da mora vsaki trenutek počiti huda ura. Turki da ne prete samo vedno nemirnim Armencem, ampak kristijanom sploh. Vsi zaporji so polni. Samo Armencev so zaprli te dni do 5000. Na stotine zaprtih da umirajo od glada, ker sodrja, zbirajoča se okolo zaporov, požre sproti, kar bi morali dobiti jetniki. Vsako noč se nadaljuje vršenje smrtnih kazni. Take grozne vesti so prinesli v Beligrad potniki iz Carjagrada.

Toda, bodimo pravični. Na vseh teh groznih homatijah sedanjih ni kriva le Turčija, ampak mnogo ima na vesti sebična Angleška. Le-ta hujska na vseh straneh in križa nakane družih vlasti; a to iz gole jeze, ker v Carjagradu sedaj ne velja nje upliv. Da ni angleškega hujskanja, gotovo ne bi bilo teklo toliko krvi, ne v Armeniji, ne v Carjagradu, ne na Kreti. Angleška hoče imeti svoj dobiček, bodisi tudi, da si ga mora vzdigniti iz človeške krvi.

Različne vesti.

Ob sedemdesetletnici. Pred par dnevi smo priobčili v „Edinosti“ podlistek, došel nam iz rodoljubne ženske roke, v kojem je bilo rečeno, da je Litija, ta prijazni kraj tam ob bregu bistre Save — prava izjema na Kranjskem. „Med onimi ljudmi je življenje, je zavednost, je boj in strah kakor pri nas ob mejah... osobito ženstva nima takega vsa slovenska zemlja...“

Tako je pisala naša podlistkarica. In mi jej verujemo, jej moramo verovati, da je Litija res zavetišče rodoljubja, dom domovinske ljubezni — verujemo, ker vemo, da biva tam — **Luka Svetec**, da je ta starina vzgojil sedanjo generacijo rodoljubov in rodoljubk litijskih!

Srebrno-beli lasje dičijo vrednega starina Svetca.... osivel je mož v poštenem delu za svoj rod. Svetec je veteran med bojevniki slovenskimi. Politiško življenje naroda slovenskega v treh desetletjih — torej v imenitni dobi našega preporeka — je nerazdružno spojeno z imenom Luke Svetca, ki nam je malone sam ostal iz dolge vrste sotrudnikov očeta naroda slovenskega, dra. Janeza Bleiweisa. Luko Svetca smo videli na delu: v parlamentu na Dunaju, v deželnem zboru kranjskem, ob pisateljski mizi, v notarski pisarni, v glavnem vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda, s časnikarskim peresom v roki, v socialnem življenju, v svoji rodbini: ali povsodi smo videli Svetca z ognjenim srcem, polnim ljubavi za rod svoj in zemljo svojo. On je v dolgem svojem življenju vsikdar sledil le jedni zvezdovodnici: skrbi za napredek in povzdigo naroda slovenskega. Tej skrbi je posvetil vse sile plodovitega življenja svojega.

Na svetu ni drugače mogoče: tudi Svetec ima nasprotnikov. Dá, ravno okoli njegove osebe je bilo precej vihrje v poslednjih letih. Toda to jedno mu morajo pripoznati tudi oni, ki ne soglašajo z njim: njegovo poštenje, njegov kristalno čisti značaj in čistost njegovih namenov.

Sneg števila let je legel na glavo Svetčevu, ali čelo mu je jasno, vedro in ponosno, v zavesti, da je hotel vsikdar le dobro.

Jutri bodo imeli v Liliji lepo narodno svečanost, Luka Svetec pa svoj častni dan. Ta stari boritelj praznuje sedemdesetletnico svojega rojstva. In praznuje jo v božji milosti. Kajti le redki so oni, ki bi dosegli to lepo starost ob toliki čvrstosti telesa in duha. Jutri bodo zbrani okoli Svetca njegovi čestilci. Mi ne bodemo telesno med njimi: toda v duhu stali bodemo tudi mi v prvi vrsti gratulantov, izražajočih svoje veliko spoštovanje do moža, ki je mnogo delal in osivel za narod.

Utihihna jutri prepir in nasprotstvo in vsi združimo se v prošnji do Vsemogočnega, da bi nam še mnogo let ohranil narodnjaka in poštenjaka — Luko Svetca!

Prevzvišenemu vladiki tržaškemu poklonile so se danes deputacije „Slov. čitalnice“, „Tržaškega Sokola“, „Kmetijske družbe“, „Hranilnice in posojilnice“, „Del. pedp. društva“, „Tržaškega podp. društva“, podružnice družbe „sv. Cirila in Metoda“, pol. društva „Edinost“, „Slov. pevskega društva“ in uredništvi „Naše Sloge“ in „Edinosti“.

V imenu vseh deputacij je nagovoril vladiko predsednik „Del. podp. društva“, g. prof. Mate Mandić, uverivši ga o neomejeni udanosti slovenskega ljudstva do katoliške cerkve. Zajedno je govornik izrazil prošnjo, da bi bil prevzvišeni narodu hrvatsko-slovenskemu ne le cerkveni pastir, ampak skrben oče in zaščitnik v vseh pogledih.

Prevzvišeni je preljubeznjivo vspregel te deputacije, izrazivši svoje veselje na tem, da smo prišli k njemu „starcu“. Vsikdar sem bil zvest sin svojega roda — rekel je blagi mož — in ostanem tak do hladnega groba. Vsakdo naj ljubi svojo narodnost, a zajedno naj spoštuje druge. V tem zmislu je naprosil odposlance društev, da naj vzgajajo narod. O predstavljenju členov je prevzvišeni prijateljski stisnil roko vsakemu posebej. Premilostni je odpustil deputacije istotako pristrano kakor jih je vspregel. A mi smo ponesli seboj uverjenje, da je tržaška škofija dobila blagega pastirja.

Vendar dobiček. Kadar hočejo naši rudeči kaj doseči, tedaj groze. In sedaj groze zopet, da prestopijo k protestantizmu radi — jutranje procesije. Ker pa vemo, da so vsi to gonjo proti procesiji uprizarili v prvi vrsti židje, moramo le želeči, da bi ti protestanti proti procesiji res izvršili svojo grožnjo. Kajti tako bi imelo krščanstvo vsaj nekaj malega dobička: približalo bi se mu nekaj — židov.

Procesija dne 20. septembra v Trstu. Omenivši, da je mestno starešinstvo v Trstu prepovedalo svojim podrejenim uradnikom, da se ne smejo udeležiti procesije dne 20. septembra, pravi zagrebški „Tagblatt“, da je to provokatoričen čin, ki se naravnost križa z državnim temeljnim zakonom, po kojem zakonu je vsakemu državljanu in to tudi katoliškemu — ako tega ne vedó prostozidarski italijanissimi v občinskem zastopu — dovoljeno svobodno izvrševanje svoje religije. To počenje: oviranje katoliškega občinskega uradnika, da se ne sme udeležiti procesije, je z eno besedo — skrajna drznost.

Beg — v obljubljeni deželi. Poroča se nam, da je mnogi naših rudečih danes zbežalo v — obljubljeni deželi, v Italijo, v Videm. Kako se vendar boje cerkvenih obredov katoliške cerkve! No, strah je lepa reč. — Toda tam v Vidmu jih pričakuje lep užitek. Navlašče za naše tržaške — begune bode predaval neki profesor Schiavoni o — XX. septembra. To bo dobro delo našim begunom, ki bodo čuli — „neavstrijske glasove“. Mi imamo pri rokah dobrohoten nasvet: kar tam doli naj ostanejo! Tako bode pomagano vsem, njim in — nam. Njim ne bode trebalo več sopsti tega težkega avstrijskega vzduha in prihajati v neprijetno dotiko z nami ščavi, in mi bomo tudi dihali svobodneje. Kaj pravite k temu predlogu?!

Glasovi o sestanku Badenija v Trstu. „Volks-wirt. Wochenschrift“ na Dunaju, govoré o Badeniju v Trstu, omenja večletnih prošelj in zahtev od strani naše občine in trgovinske zbornice, ka-

tere so ostale cela desetletja le — pia desideria. Kakor je „Edinost“ pisala, je minister obljubil, da se hoče interesovati toliko glede železnice, kolikor glede prepotrebne vodotoka za Trst. Kar se tiče nove železniške zveze z našim mestom, vemo skoro za gotovo, da čez Predel ne pojde, če tudi bi bil Badeni predel, ker v današnjih, le na videz mirnih časih ima v zboru ministrov vselej prvi glas in odločilen glas minister vojske. On se je nekoč iz vojaških vzrokov izrekel proti predelski železnici in zdi se, da še vedno trdi tako. Trst pa mora imeti železnico. Prepiranjem in izbiranjem pa se ne zdajo železnice.

Shod slovenskih in hrvatskih vseučiliščnikov. Dne 20. t. m. priredi znani kvartet slovenskega akademičnega ferijalnega društva „Sava“ v Samoboru koncert in plesni venček. Od strani slovenske akademične mladine mislijo o tej priliki predlagati, da bi se združili slovenski in hrvatski vseučiliščniki v pogovor. To bi bilo zelo koristno gledé medsebojnega postopanja. To pa tem bolj, ker letos ne bode abiturjenskih shodov.

Kontrolna zborovanja brambovcev se bodo obdržavala v vojašnici v Rocolo po tem le redu: dne 25. oktobra se morajo predstaviti vsi vojaki, pripadajoči polku št. 5. po abecednem redu, A do G.; 26. oktobra od H do O, 27. oktobra od P do S, 28. okt. od T do Z. A 29. oktobra so poklicani vsi topničarji, kavaleristi, vozarji in dr. Dne 30. in 31. oktobra pa vsi drugi vojaki, ki niso pridržani c. kr. polku št. 5.

Prihod vojakov. Včeraj priplul je Lloydov parnik „Medea“ ter v novi luki izkrcal batalijon pešpolka št. 75 z 13 častniki in 292 možmi; batalijon lovcev št. 1 z 15 častniki in 310 možmi, 2 stotniji ženija z 6 častniki in 180 možmi. Vojaki prihajajo iz Kotora v Dalmaciji. Nastanili so se začasno v Rojanu. Danes jutraj so odšli po železnici vojaki polka št. 75 in batalijon lovcev; na večer odrinejo pijonirji.

Dantejev spomenik v Tridentu. Veliko je bilo že prepira o tem spomeniku, no, sedaj se vidi, da ga vendar postavijo velikemu pesniku — pekla.

Italijani ne opuste nobene prilike, da ne bi vzbujali ljudstva in vzgajali ga za svojo idejo. Včeraj v Piranu, jutri v Tridentu. Tega jim ne zavidamo, ker vsak narod proslavlja svoje duševne velikane, ali kakor nam je znano iz minulosti, se ti prazniki uporabljajo premnogokrat za izražanje drugih, po našem mišljenju nepatrijotičkih idej — nepatrijotičkih v našem avstrijskem zmislu. Tako so si tudi sedaj naložili tridentinski dijaki težko nalogo — probuditi indolentnega Tridentinca in ga pripraviti sposobnim za ta njih praznik. Na nekem dijaškem kongresu so izrekli misel, da je treba združevati prebivalce mest z onimi na deželi, da bi bili jeden za drugega v času sile. Naš „Mattino“ se sicer veseli teh pojavov, a vendar vsikliko tožno: „Kako je pa pri nas tužno“.

Dragi „Mattino“, mi sicer ne vemo kako in kaj se govori na teh „dantiških“ shodih, to pa nam je za gotovo znano, da je vsaj jeden del italijanskega ljudstva toliko v mestih kolikor na deželi, glej Gorico, Poreč, Piran, Pulj, Koper in notranje vasi v Istri, že tako zdivjan vsled vednega nepoštenega hujkanja, da se je bati že skrajnih posledic za naše ljudstvo. In kaj, ko bi to naše ljudstvo jelo reagovati? A da se razumemo: mi bi želeli celó, da bi Italijani prav pogosto proslavljali spomin svojih resničnih duševnih velikanov, stebrov stare latinske civilizacije; toda zlorabljajo naj se ne take slavnosti za širjenje nestrpnosti in fanatizma, ampak širijo naj se prosvitljeni nauki onih prosvitljevskih duhov — nauki civilizacije in strpljivosti.

Lov na češke otroke v Brnu na Moravskem. Čehi v Brnu so sklicali shod, na katerem so protestovali proti lovu češke dece od strani zagriženih Nemcev. Prvi govornik, urednik „Hlasa“, P. Schillinger, je razpravljaj o točki: „Češki otroci spadajo v češke šole“. Govoril je razumljivo in kaj prepričevalno. Za njim so nastopili še drugi govorniki. Slednjič je stavil Jaroslav Tuna, tajnik ljudske stranke, resolucijo, v kateri so se vsi izrekli za uvedbo materinega kakor učnega jezika v šole. Dr. Tuček je izjavil veselo resnico, da so 17. oktobra 1877 odprli v Brnu prvo privatno češko ljudsko šolo z 29 učenci, a danes imajo že 4 šole z 2300 otroci. A še jih 15% obiskuje nemške šole.

To bi veljalo tudi za nas, ko bi zamogli namnožiti v Trstu več naših šol. No, sedaj upamo, da gosp. minister sam poseže vmes in nam dovoli potrebnih šol.

Trst je bogat — na krčmah. Neki popotnik piše v „Mattinu“, da je te dni prehodil Avstrijo, Nemčijo, Italijo in Švico, a da nikjer ni našel toliko krčm in žganjarij, kakor v Trstu. Nikjer ni srečal toliko pijancev in, kar je posledica temu, ni videl toliko ljudij romati v zapore zaradi pijanstva, popevanja, razgrajanja in drugih nečloveških činov. Pripominja pa ob jednem, da po velikem delu privaja do tega stanja umazana reklama naših židovskih časnikov, kateri prav odijozno opisujejo vse zločine, babarstva in domače skrivnosti. To je gola resnica, zato pa je tudi nekdo imenoval Trst — mesto pijancev! Kako hočete, da bode drugače, ko je po mestnih ulicah blizo 2000 otrok brez nadzorstva, brez šole. V mestnih šolah poučuje nič manj nego 26 učiteljev in učiteljic židovske vere — ali le-ti uče otroke kršćanske morale, kaj?!

Madjarizacija. Županstvo v Zala-Egerszegu, kamor spada hrvatsko Medmurje, je naprosilo kardinala Vasarya, naj odpravi hrvatske molitvenike v vsem Medmurju in naj uvede madjarske namesto teh. To nalogo je prevzel neki poturica, imenovan Istvan Terbecza, ki je zagovarjal svoje priporočilo s temi le razlogi. Madjarskim veronaukom in madjarsko molitvijo se najlože pomadjari narod medmurski. Kadar bodo medmurske matere učile Boga moliti v madjarskem jeziku, a deca v cerkvi in v šoli bodo morala moliti iz madjarskega molitvenika, potem dosežemo svojo svrhu, po kateri teži vsaki častiti Madjar in težiti mora. „Hrvatska domovina“, iz katere posnemamo to vest, vprašuje: „Radovedni smo, kako hoče primas, pod kojega ne spada Medmurje, rešiti ono prošnjo“.

Decimalni čas. Francozi so kaj fini ljudje, oni so nam dali decimalno mero, meter; zatem smo dobili denar krone, ki slone na ravno tej meri. No, zdaj še premišlujejo, ali bi se ne dal tudi čas porazdeliti na decimale. Zakaj ne? Mi delimo dan na 12 ur. Italijani štejejo še dandanes po starem od ene do 24. ure brez preneha. Čas teče, nič ne reče, njega zamoreš deliti kakor ti drago. Decimalna ura bi imela potem 100 minut in minuta 100 sekund. Leto 1900 namerujejo Francozi pričeti s tem štetjem.

Na oglas „Goriške tiskarne“, kojega najdejo čestiti čitatelji na drugem mestu našega lista, opozarjamo še posebno. Ta tiskarna je proskrbljena vsemi tiskarskimi potrebščinami. Zlasti opozarjamo še, da zvezke „Slov. knjižnice“ razprodaja tobakarna g. Lavrenčiča na trgu pred veliko vojašnico.

Najnovejše vesti.

Kodanj 19. Car je vspregel barona de Caza, ki je izročil darov v imenu 8000 Francozov. Ti darovi so bili namenjeni že za poroko carjevo. Ta častni dar sestoji iz porcelanaste priprave. Ista obseza tudi 32 krožnikov z grbi francoskih provincij. Med darovi sta tudi dva albuma s slikami francoskih umetnikov.

Pariz 18. „Agence Havas“ javlja, da niso resnične vznemirjače vesti, ki se širijo o zdravju velikega kneza prestolonaslednika ruskega.

Pariz 18. Pisarna municipalnega sveta je odobrila program slavnosti povodom bivanja ruskega carja v Parizu. Ceste od kolodvora do ruskega poslaništva bodo odičene, municipalna poslopja bodo razsvetljena in bodo vihrale zastave na njih. Nadalje se priredi velika ljudska slavnost za ves Pariz. Odborom za posamične okraje mesta se odloči subvencija 100.000 frankov, 200.000 frankov razdele med uboge.

Dunajska borza 19. septembra 1896.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.45	101.50
„ „ v srebru	101.60	101.65
Avstrijska renta v zlatu	123.45	123.55
„ „ v kronah	101.20	101.15
Kreditne akcije	369.—	369.10
London 10 Lst.	119.45	119.75
Napoleoni	9.53	9.53
20 mark	11.74	11.73
100 ital. lt.	44.30	40.25

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.— 7.01 Pšenica za spomlad 1896 7.26 do 7.27 —. Oves za jesen 5.26—5.27 Rž za jesen 6.12—6.14 Koruza za sept.-okt. 3.66—3.70 Pšenica, nova od 78 kil. f. 7.15—7.20 od 79 kil. 7.30—7.25, od 80 kil. f. 7.25—7.30 od 81 kil. f. 7.30 7.35, od 82 kil. for. —. Jedmen 5.10—7.70 prosa 5.35—5.85.

Pšenica Dobro ponudbe, živahno povpraševanje — Prodaja 40.000 mt. st. nekoliko ceneje. Vreme: lepo.

Praga. Neratnirani sladkor for. 11.75, oktober-december 12.— mlačno.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst e carino vred odpošiljatev precej f. 34.75 —. Concasse 36.—. Četvorni 37.—. V glavah sodih 39.25.—.

Hayre, Kava Santos good average za september 61—
za januar 69—.
Bambura, Santos good average za september 50-25 za
december 48-25, za mare 1897. f. 48-25.

Red telovadnih vaj

pri „TRŽAŠKEM SOKOLU“	
Predtelovadci in njih namestniki:	
ob sredah od	8-9 $\frac{1}{2}$
Telovadci, I. oddelka:	
ob ponedeljkih in petkih od	8 $\frac{1}{2}$ -9 $\frac{1}{2}$
Telovadci, II. oddelka:	
(oddelek za stareje gospode) ob pon. in petkih od	7 $\frac{1}{2}$ -8 $\frac{1}{2}$
Telovadba gojencev:	
ob sredah in sobotah do 1. marca od	4-6
od 1. marca dalje od	3-6
Telovadba otrok:	
ob torkih in četrkih do 1. marca od	3-6
od 1. marca naprej od	4-7
Ženski I. oddelk:	
ob četrkih od	7 $\frac{1}{2}$ -9 $\frac{1}{2}$
Ženski II. odd.	
ob ponedeljkih in petkih od 1. marca od	5-6
od 1. marca dalje od	5 $\frac{1}{2}$ -6 $\frac{1}{2}$

Dr. Josip Martinis

specialist za bolezni na očeh in
operater dunajske bolniške klinike
prof. Schnabela, ordinuje od 11 $\frac{1}{2}$
do 1 ure, ulica S. Lazzaro N. 17
II. nadstr. Ambulanca za siromake
od 1.—2. ure zastoj.

Velika zaloga

sena in slame v omotih (balah),
ovsa in otrobov po najprimernejih
cenah v
Via Scussa št. 3 in Via Geppa št. 4, palača Panfil.

Ivan Turco

— Via Campanile št. 9, telefon N. 687 —
oddaja

belosvetlobne svetilke

s katerimi se ne boji nobene konkurence. Postav-
ljenje na mesto z garancijo in v potrebi tudi
popravke in čiščenje izvršuje brezplačno.

Aite & Zadnik - Trst

Via Nuova na vogalu
via S. Lazzaro
Novonarobenajmo-
dernejšega blaga za
zimsko sezono so
nam že prispeli in
so: Parkali, sateni,
volnene tkanine za
gospe in gospode. Ve-
liki izbor ovratnikov
in ovratnic vsako-
vrstne barve in ve-
likosti.

Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke.
Uzori na zahtevo franco. Blago se razširja poštine prosto.
Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okoličanom in za-
najnim naročnikom se priporočata udana Aite & Zadnik.

Zaloga pohištva

trdke Alessandro Levi Minzi
Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega iz-
delka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na
zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno
blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da
bi za to računil stroške.

RESTAVRACIJA

z jako lepo

prostorno prodajalnico,
magacini, konjskimi hlevi,
vrtovi itd. tik velike železniške postaje, vse
v prav lepem in dobrem stanju,
je na prodaj pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje v tej zadevi izve se pri gospodu
L. Sebenikarju na Rakeku.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Milleflori).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slu-
čajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu
probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za oz-
dravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani
lekarni
PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

GORIŠKA TISKARNA

A. Gabršček

v Gorici, Gosposka ulica št. 9.

ima v zalogi vse tiskovine za županstva, šole,
sodišča, cerkve itd. — Izdaje časopise:

„Soča“, tednik, cena gl. 4-40.
„Primorec“, vsakih 14 dnij, cena 80 nvč.
„Slovanska knjižnica“, v mesečnih snopičih
za jedno leto gl. 1.80. Doslej izšlo 54 snopičev.
„Knjižnica za mladino“, v trdo vezanih me-
sečnih snopičih po 25 nč., za naročnike 20 nč. Doslej izšlo 20 snopičev
V Trstu prodaja prve tri tobakarnar
M. Lavrenčič,
nasproti veliki vojašnici, na kar opozarjamo Slo-
vence v Trstu in okolici.

Bratje Ribarić, izdelovatelji oglja v sv. Petru,
priporočajo svojo zalogo v Trstu:
Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via
Madonna 2, Piazzetta Cordatoli 2. z uhom
tudi v ulici Torrente po najnižjih cenah.
Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd.
Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico.

Dvokoles „Meteor“.

Zopet se je pokazalo, da so „Meteor“ brzi
stroji prve vrste. — S takimi stroji dobila
sta se o veliki počestni dirki Trst-Mestre v
I. kategoriji prvi in drugi premij prevozniki
188 km. v 7 urah 23 minutah in v II. ka-
tegoriji tudi prvi premiji.

Zastopstvo in skladišče
FRED JEGHER, piazza delle Poste.
Šola via Miramar štv. 17.

Otvoritev pivarne

Corsia Stadion št. 19.

(ex Reimond)

Podpisani štejem si v čast javiti slavnemu p. n. slo-
venskemu občinstvu, da som prevzel na svoj račun znano
pivarno z vrhom v ulici Stadion, št. 19, kjer
je „Tržaško podporno in bralno društvo“.

Točim znano zdravo Judtmannovo pivo po 28
nč, istrsko fino vino po 40 nč, teran po 58 nč.,
belo štajersko po 48 nč, liter.

Kosila dobivajo se v pivarni kakor čez ulico po
20 nč., večerje od 18 nč, dalje.

Zajedno vsojam se javiti slavnemu občinstvu, da
imam pripravno sobo za klubove večere
na razpolago. Odda se, ako se prijavi želja dan prej.

Postrežba je točna in brza
Priporočam se tople slavnemu občinstvu za mnogo-
brojni obisk.

Makso Lavrenčič,
gostilničar ulica Stadion 19.

Prijava.

„Csarda alla Posta“.

via Molin piccolo šte. 1, toči najbolje znano seno-
zeško marčno pivo, istrska, dalmatinska in bela vina.
Izborna nemška in ital. kuhinja. Točna postrežba.

Za obilno udeležbo se priporoča

Ivan Gutjahr.

SEUNIG & DEKLEVA

Zastop dvokoles „Swift“ iz orožarne v Steyru

imata podpisana

v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso) št. 4.

(nasproti gledališne kavarni).

Lastna izdelovalnica dvokoles „Swift“, žičnih blazin (Drathmatratzen), po-
praviljalnica dvokoles, šivalnih strojev pušk itd.

Nunska ulica 14:

Prodajalnice šivalnih strojev, pušk, streljiva in drugega orodja pa imata

Saunig & Dekleva,

v Nunski ulici št. 16.

Cena 1 gold.

Navodilo v vsaki škatlici.
Pošiljate na zunanjo pošto, ne
da bi se označila vsebina.

Srebrno kolajno odlikovana

Pariška Luizina Créma

je svetovnoznano krasilo, koje so pripoznale prve lekarske avtoritete za najlepšo; je
uradno izkušeno; neškodljivo za zdravje. Ta créma napravi kožo snežno belo, mra-
morju jednako gladko, mladostveno svežo, nima vsebi škodljivih prineskov živega
srebra, ali drugih, koji, ali zdravju škodljivih snovij. Bodite, dame opazne o kupovanju
crème in ne kupujte škodljivih, ničvrednih ponarejanj. Zahtevajte povsod parizko
Luizino Créma in ne uničujte si prti ničvrednimi, drago plačanimi ničarijami.

Generalni zastop in skladišče ima jedino:

Alojzij Sláma v Prahi,

Král. Vinohradg, Palackého št. 7 n.

Zaradi priročnosti občinstvu osnoval sem razprodajo na drobno po vseh večih
mestih po lekarnah, trgovinah mirodih in profumerijah.

Stenografa ali spretnega pisarja

sprejme pod ugodnimi pogoji 1. oktobrom 1896.
odvetnik dr. M. Pretner v Trstu
Corso, Piazza S. Giacomo št. 1.

IZLOŽBA POHIŠTVA

Trst in Dunaj.

Angelo Delpin,

Via Torrente št. 32,

1. nstr., vstric gledališča Armonia.

Ima zalogo pohištva za delavce, uradnike, zares dobro blago,
neverjetno nizke cene. Postelje od gl. 13 do 14, omarje
gl. 14.50, ponočne omarice, fine, po 6 in 8; chifoniers, na
jedna vrata, fini, gl. 18. Umivalniki gl. 12; svete podobne
in slike krajev, jako fino delo, po gl. 3.—; ogledala,
stoli, slama, lesorje, indijsko treje.

Bogat izbor pohištva in tapetarij za gospodsko stano-
vanja: spalnice, sobe za obed, za vsprejemanje, kabineti,
po najnižji ceni.

Za Istro in Dalmacijo se ne računa ambalaža.

Angelja Capelan-a

povzetje mrtvaških sprevodov,

Corso No. 47 — zaloga ulica Sette fontane

24 A — Telefon N. 121.

Prevzimalje vsakovrstne prenose mrtvih v me-
stu in zunaj. Velika zaloga kovinskih krst za
mrtvaške sprevode, kakor tudi lesenih od gl. 4.50
za odrasle. Prodaja na debelo in drobno porce-
lanaste vence, jagode vezane na medeni žici, umetno
cvetje, trakove z napisi. Ima v zalogi cvetja vsa-
kovrstnega za poroke, plesove, palme in crkoeno
posodje, vso lasten izdelek. Zaloga voščenih sveč,
stearink prve vrste in oprave za otročiče.

Prijateljem

pristne vinske kapljice na znanje!

Odprl sem v ulici S. Giovanni
št. 10 popolnoma na novo urejeno
gostilno (prej pri „Zlati kroni“) preskrbljeno z izborno vinsko
kapljico, izvrstnim pivom in o-
kusnimi jedili.

Udani

J. Štoka, lastnik.

Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17
se priporoča preč. duhovščini za
napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega
srebra, alpaka in medenine, kot: mon-
štranc, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni
v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči
popravim ter jih v ognju posrebrim in
pozlatim.

Da si zamorajo tudi menj premožne
orkve omisliti razne crkvene stvari, se bodo
po želji prečastitih p. n. gospodov naroč-
nikov prav ugodni plačilni pogoji stavili.

Ilustrovani cenik franco.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine
franko! 2-24